

Hálaadó istentisztelet – Isaszeg, 2024. 10. 20.

Főtiszteletű Püspök Úr!
Nagyfőtiszteletű Esperes Úr!
Tisztelt Főgondnok Urak!

Tisztelt Ünneplő Gyülekezet!

A templomépítés, a templomfelújítás mindig megmutatja egy gyülekezet, egy lelki közösség erejét, hitét, Istennel való kapcsolatának mélységét.

Hiszen **házat, lakhelyet, alapvetően magának épít** az ember. Ha ezt másnak teszi, és nem pénzért, akkor **bizony ott valami fontos kapcsolatnak, fontos indításnak** kell lennie a háttérben. Az ilyen, másnak való építésből talán a leggyakoribb, amikor a **szülők építenek gyermekeik számára.**

De amikor az egyik ember a másiknak épít, minden esetben ott van előtte a **kézzel fogható, szemmel látható, füllel hallható másik ember.**

A templomépítés, -felújítás más. Az hitből fakad. Abból a hitből, hogy **létezik Isten, és nem csak létezik, de szól, cselekszik ma is.** Ahogy a **208. dicséret 3. versszaka** mondja:

*„Aki úgy szól ma is, Ahogy régente szólt,
Nem változik: az Ő, És az lesz, aki volt.”*

A mai napra rendelt **haggeusi ige** azonban megmutatja, hogy lehet még egy motivációja a templomépítésnek: a **félelem. Az Úrtól való félelem.** Nem az Úr félelme, hanem **valódi ijedelem.** Amikor a nép felismeri, hogy elhanyagolta az Urat, és helyette a **saját érdekeit nézte csak. Saját maguknak** emeltek házakat, a **saját életüket** élték, a **saját megélhetésüket** hajszolták. És mire mentek vele?

„Sokat vetettetek, de keveset takarítottok be. Esztek, de nem elégedtek meg. Isztok, de nem részegedtek meg. Ruházkodtok, de nem melegedtek fel. A napszámos is lyukas zacskóba teszi a bérét.” (Hag 1, 6)

Röviden ezt úgy foglalhatjuk össze, hogy **hiábavalóságokkal töltötte a nép az idejét. Életük** valójában **üres volt: hajszolták, keresték a javakat, a megelégedést, de nem találták, nem érték el.**

Mert **nem jó helyen** keresték mindezt.

Tegyük a szívünkre a kezünket, és úgy gondoljuk meg: **nem ismerős ez az állapot? Nem ebben leledzik a világ ma is? Nem a megelégedést keresi a ma embere is mindenhol? Nem vetünk sokat, hogy aztán ne arassunk semmit, vagy csak keveset? Nem lyukas az a zsák, amibe bérünket: az élményeinket, a mindennapjainkat tesszük el? Hát hogy találhatnánk megelégedést, ha lyukas zsákba pakolunk? Az sosem fog megtelni.**

Kimondhatjuk tán a tévedés terhe nélkül, **a világ java része ma is ilyen: lyukas zsákba gyűjtő.**

De ahogy **Izrael életében is** voltak mindig olyanok, akik megmutatták a **helyes irányt, úgy ma is kell, hogy legyenek, és vannak is ilyenek.** Az ószövetségi időkben **prófétáknak** hívták őket. Azt hihetnénk, hogy **ma már nincsenek ilyenek, hisz a próféta egy különleges ember.**

De mi adja valójában a prófétai különlegességet? Egyetlen prófétáról sem olvassuk a Bibliában, hogy **többdiplomás** lett volna, hogy **olyan érdemei voltak** az emberek előtt, amelyek alapján **az emberek megválasztották őt prófétának.**

Nem, a próféták különlegessége egyetlen jellemvonásukból fakadt: figyeltek, hallgattak Istenre.

Mindebből az következik, hogy **ma is lehetnek, vannak próféták.** És ma is csak **egyetlen jellemzővel** kell bírniuk: **az Istenre figyeléssel.**

Ezeket a mai prófétákat hívóknak nevezzük. Ezek a mai próféták Önök!

És a **mai kor prófétáinak** sincs más feladatuk, mint ószövetségi elődeiknek: **inteni, vezetni a népet a jó irányba, Isten felé.**

Ezért építettek **75 évvel ezelőtt az isaszegi reformátusok** templomot, és **ezért égett a vágy az ősök utódaiban a felújításra: mert számukra fontos volt, fontos ma is Isten igéje.**

A templom mindig jel: ahogy mondani szokták, **toronyiránt.** A templomtorony utat jelzett. De igazi jel, **az Igazság jele** egy templom **csak akkor lehet, ha van benne istenes nép.**

Az **isaszegi reformátusok** példája azt mutatja, hogy **ez a templom ma is tud jel lenni, ma is tud irányt mutatni.**

Magyarország kormányának is az a szándéka, hogy az ország népe ne a lyukas zsákba gyűjtő népek közé tartozzon. Ezért támogatjuk egyházainkat

szerteágazó szolgálataikban. Sőt, ezért **buzdítjuk, kérjük őket, hogy a közösségért való szolgálatban vegyenek minél nagyobb arányban részt, segítsék** ebben az embert próbáló feladatban az államot.

Persze, ér is minket emiatt számtalan kritika. Azt még csak-csak meg tudják emésztetni kritikusaink, hogy az **egyházak közfeladat ellátását támogatjuk.** Azt azonban már **nem tudják lenyelni, hogy a hitéleti tevékenységeket is támogatjuk.** Pedig, ha csak jogilag nézzük is, ez **Alaptörvényből folyó kötelezettségünk.**

De természetesen **nem egy száraz jogi kötelezettség** teljesítéséről van szó akkor, amikor **2010 óta Kárpát-medence szerte több mint 3700 templom felújításához és 200 új templom megépítéséhez** nyújtottunk támogatást. Ezen belül **1300 református templom** újulhatott meg, és **55 új református templom** épülhetett. Ezzel együtt a református **parókiák, gyülekezeti házak és közösségi terek** felújításáról és építéséről sem feledkeztünk meg: **820 felújítás és 184 új épület** építése valósulhatott meg mintegy **17 milliárd forint** értékben. Itt, **Isaszegen 30 millió forint** kormányzati forrás segítségével történt meg a református templom felújítása, és ezen felül is **csaknem 4 millió forinttal** támogattuk a gyülekezeti hitéletét.

Ezek az eredmények **nem magyarázhatók pusztán jogi kötelezettséggel.** Ezek mögött **közösség van: érték-közösség.** Valamint annak **felismerése, hogy ugyanazért a közösségért vagyunk felelősek,** és éppen e közösség, a **társadalom** ellen cselekednénk, ha **összefogás, együttműködés helyett rivalizálnánk egymással, ha az állam elfordulna az egyházi közösségektől.**

Mi nem ezt tesszük, hanem továbbra is, **bármekkora ellenszéllel szemben is kitartunk érték-közösségünk mellett.** Cserébe csak azt kérem, **tartsanak ki Önök is modernkori prófétaságban: legyenek továbbra is irányjelzők!**

Isten áldja Önöket!